Élve, meghalva, eltemetve, feltámadva, eljőve

(Living, Dying, Buried, Rising, Coming)

1959. március 29. hajnal, Jeffersonville, IN

1. Szavakkal ki sem fejezhető az, ahogyan érez a szívünk ma, ahogy összegyűlünk itt ezen a nagyon szent és ünnepélyes reggelen. Ez a reggel képviseli az időt, amikor a mi vallásunk valódivá lett téve, mert ekkor támadt fel ismét a Te drága Gyermeked, aki azért jött, hogy megváltsa az egész emberiséget. És mi itt vagyunk ezen a reggelen, ünnepelve azt a legfőbb győzelmet, Uram, mely több, mint győztessé tett bennünket a halál, a pokol és a sír felett. És mi köszönjük Neked, hogy miután mindezen évek elteltek, mi még mindig összejövünk kora reggel ezen a húsvéti reggelen, hogy hódoljunk Neki, mivel mi hisszük, hogy Ő ismét eljön.

2. És mi kérünk, hogy bocsásd meg minden vétkünket és törvénytelenségünket, amelyek fel vannak jegyezve ellenünk, ahogyan alázatosan megvalljuk hibáinkat és elfogadjuk az Ő jóvátételét a vétkeinkért. Gyógyítsd meg a betegségeket, melyek közöttünk vannak, Uram. Segíts nekünk, ahogy olvassuk a Te Szent Igédet, amely Alapja minden igazságodnak, mit nekünk hagytál, hogy éljünk általa és hogy higgyünk.

3. És imádkozunk nemcsak ezért a csoportért, amely itt összegyűlt, hanem mindenkiért a földkerekségen, mivel mi vágyakozó szemekkel és sóvárgó szívvel várjuk az Ő eljövetelét. Sötétségben és káoszban vagyunk arra nézve, hogy bármikor valaki fanatikus kirobbanthat valamit, és megnyomva egy kis gombot, és az egész világ darabokra hullana. Úgy ahogyan nagy hatóságok mondták nekünk, hogy a háborúk csak pár óráig tartanának, ha ez valaha ismét megtörténne... És ó, ahogyan most pont egy másik háború küszöbén állunk. Akkor a Gyülekezet a küszöbén áll, annak a legdicsőségesebb feltámadásnak, mivel el leszünk ragadva az elhunyt szentekkel együtt, hogy találkozzunk a felhőben a mi Urunkkal és hogy örökké Vele legyünk.

4. Eljöttünk, hogy hódoljunk Neked Uram. És fogadj be bennünket ma. Áldd meg a Te Igéd olvasását, az énekek éneklését, az Evangélium hirdetését, fogadd el a bűnbánó emberek imáit. Hallgasd meg az imát a betegekért, dicsőítsd meg Magadat, mivel alázattal kérjük ezt, a Te Fiad, Jézus Nevében, Ámen.

5. Nektek, akik követni akarjátok, hogy mi honnan fogunk olvasni az Igénkből ezen a reggelen...

6. És bocsánatot kérünk, hogy-hogy tudjuk, hogy nem elég az ülőhely ennyi sok kiváló embernek, kik korán eljöttek e reggelen, hogy hódoljanak velünk különböző gyülekezetekből, és különböző államokból; sőt még különböző nemzetek is egybegyűltek ezen a reggelen itt az imaházban az Úr igen dicsőséges hódolatára.

7. Szeretném, ha odalapoznátok a Zsoltárokhoz, 22. Zsoltár. Én tudom, hogy ez egy különös hely az Ige olvasására egy húsvéti szolgálatban, de Isten is különös.

8. És most e szolgálat után, be fogjuk fejezni egy óra múlva, hogy tudjatok menni reggelizni. És aztán kezdődni fog a vasárnapi iskola, kilenc harminckor. És mindjárt a vasárnapi iskola után a medencében lesz a keresztelés szolgálata. És aztán délután hatkor imakártyák lesznek kiosztva az esti gyógyítói szolgálatra. És ha van a szeretteitek között olyan, aki beteg és szükségben van, ne felejtsétek el kihozni őket este, mivel ez lesz az utolsó alkalom egy jó ideig, hogy ezt valahogyan megtegyük. Én reggel öt órakor indulok Los Angelesbe, és keresztül a nyugati parton egy szolgálat sorozatra.

9. Most, a 22. Zsoltárban olvassuk.

Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet? Távol van megtartásomtól jajgatásomnak szava.
Én Istenem, kiáltok nappal, de nem hallgatsz meg; éjjel is és nincs nyugodalmam.
Pedig te szent vagy, aki Izráel dícséretei között lakozol.
Benned bíztak atyáink; bíztak és te megszabadítottad őket.
Hozzád kiáltottak és megmenekültek; benned bíztak és nem szégyenültek meg.
De én féreg vagyok s nem férfiú; embereknek csúfja és a nép útálata.
Akik engem látnak, mind csúfolkodnak rajtam, félrehúzzák ajkaikat és hajtogatják fejöket:
Az Úrra bízta magát, mentse meg őt; szabadítsa meg őt, hiszen gyönyörködött benne!
Mert te hoztál ki engem az anyám méhéből, és biztattál engem anyámnak emlőin.
Születésem óta a te gondod voltam; anyám méhétől fogva te voltál Istenem.
Ne légy messze tőlem, mert közel a nyomorúság, és nincs, aki segítsen.
Tulkok sokasága kerített be engem, körülfogtak engem Básán bikái.
Feltátották rám szájokat, mint a ragadozó és ordító oroszlán.
Mint a víz, úgy kiöntettem; csontjaim mind széthullottak; szívem olyan lett, mint a viasz, megolvadt belső részeim között.
Erőm kiszáradt, mint cserép, nyelvem ínyemhez tapadt, és a halál porába fektetsz engemet.
Mert ebek vettek körül engem, a gonoszok serege körülfogott; átlyukasztották kezeimet és lábaimat.
Megszámlálhatnám minden csontomat, ők pedig csak néznek s bámulnak rám.
Megosztoznak ruháimon, és köntösömre sorsot vetnek.
De te, Uram, ne légy messze tőlem; én erősségem, siess segítségemre.
Szabadítsd meg lelkemet a kardtól, s az én egyetlenemet a kutyák körmeiből.
Ments meg engem az oroszlán torkából, és a bivalyok szarvai közül hallgass meg engem.
Hadd hirdessem nevedet atyámfiainak, és dicsérjelek téged a gyülekezetben.
Ti, akik félitek az Urat, dicsérjétek őt! Jákób minden ivadékai dicsőítsétek őt, és féljétek őt Izráel minden magzata!
Mert nem veti meg és nem útálja meg a szegény nyomorúságát; és nem rejti el az ő orcáját előle, és mikor kiált hozzá, meghallgatja.

Felőled lesz dicséretem a nagy gyülekezetben. Az én fogadásaimat megadom azok előtt, akik félik őt.
Esznek a nyomorultak és megelégesznek, dicsérik az Urat, akik őt keresik. Éljen szívetek örökké!
Megemlékeznek és megtérnek az Úrhoz a föld minden határai, és leborul előtted a pogányok minden nemzetsége.
Mert az Úré a királyi hatalom, uralkodik a pogányokon is.
Esznek és leborulnak a föld gazdagai mind; ő előtte hajtanak térdet, akik a porba hullanak, és aki életben nem tarthatja lelkét.
Őt szolgálják a fiak, az Úrról beszélnek az utódoknak.
Eljőnek s hirdetik az ő igazságát az ő utánok való népnek, hogy ezt cselekedte!

10. Legyen, hogy az Úr hozzátegye áldásait az Ő Igéjének olvasásához. Akarok venni öt szót erre az alkalomra ezen a reggelen, és megpróbálom kifejezni azt nektek, imádóknak e reggelen, ami a szívemen van ezen öt szó körül. Ezeket a szavakat akarom: „Élve, meghalva, eltemettetve, feltámadva, eljőve."

11. És én úgy gondolom, hogy jól fejezte ki magát a szerző az énekben, amiről szeretnék beszélni, mikor ezt az éneket írta:

Élvén Ő szeretett.
Meghalván megmentett.
Eltemetve messzire vitte bűneimet.
Feltámadva megigazított ingyen örökre.
Egy nap Ő jönni fog, ó, dicsőséges nap!

12. Soha nem volt egy élet megélve valaha is mint az Övé, mivel Ő volt Isten testben kinyilvánítva mikor megszületett. Ő volt a kifejeződése annak, ami Isten, az Atya. És mivel az Atya Isten szeretet, ezért Jézus a szeretet teljes kifejezése. Ő szeretet volt már az első alkalommal, mikor kicsi baba kezeivel megbökte az édesanyja kedves orcáját. Ő volt a szeretet.

13. És én úgy gondolom, hogy ma sokan abban hibáznak, hogy nem ismerik fel, hogy Ő a szeretet. „Isten szeretet és akik szeretnek Istentől születtek."

14. „Annyira szerette Isten e világot, azaz azokat, akik nem szeretetreméltók, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy bárki hisz Benne, az el ne vesszen, hanem Örök Élete legyen."

15. Ő kifejezte szeretetét mikor itt a földön volt oly sok különböző módon, mivel az vitathatatlan, hogy Ő volt a legszeretetteljesebb teremtmény, amely valaha is élt. És én hiszem, hogy Ő Istent fejezte ki itt az életében. És az egyedüli mód, amely által Istent ki lehet fejezni az emberek felé, az szeretet által van.

16. És Ő jól meg is tette ezt akkor, mikor fogott egyet a legaljasabb asszonyok közül, akik ott voltak az Ő napjaiban, talán. Ők csupán bűnösnek találták és nem volt semmilyen kiút, amikor házasságtörésen kapták. És felvonszolták Elé és azt mondták: „Mit mondasz, mit tegyünk vele?"

17. És mikor Ő odafordult hozzá és azt mondta: „Én nem ítéllek el téged, eredj és többé ne vétkezzél.” Ahelyett, hogy - kidobatta volna őt az utcákra, hogy ki legyen vonszolva és egy tömeg farkas megdobálja őt kövekkel és életét vegye, az Ő gyengéd, kedves és szerető szíve leereszkedett arra a szintre, ahol ő volt az ő bűneiben, mondván: „Én nem ítéllek el téged, csak menj és többé ne vétkezzél.”

18. És mikor Ő ment az úton lefelé Lázár sírjához, én hiszem, hogy az egy másik nagyszerű alkalom volt, amikor kifejezte, mi Isten az emberiség számára. Ő nemcsak egy olyan Isten, aki megbocsájtja a legaljasabb bűnt, amit csak el lehet követni és veszi a hibát és hibátlanokká teszi őket az megbocsájtó szeretete által, de miután elközeleg a halál csendje, Ő még mindig foglalkozik velünk. Én hiszem, hogy Ő jól kifejezte azt, ott lent az úton Mártával és Máriával, mikor eljött a házhoz, ahol a halál egy szeretett személy életét oltotta ki. És a sírhoz vezető úton, mégis, Isten lévén tudta, hogy Ő fel fogja őt támasztani a halálból, tudta, hogy mondták Neki, hogy a Saját Szavában erő van, hogy felemelje őt a sírból; mégis, mikor látta sírni Mártát és Máriát és azokat, akik Lázárt szerették, a Biblia mondja, hogy Ő sírt. Mi volt ez? Az Ő nagy szerető szíve. Mikor látta azt, tudva, hogy barátai bajban vannak, Ő velük együtt bánkódott.

19. Én olyan boldog vagyok, hogy tudhatom, hogy Ő megtalálható a megtört szívűek közt. És a mi szomorúságainkban Ő nem olyan, aki elhagyna bennünket. Mellettünk áll, mikor minden kudarcot vall, és a földi célok utolsó reménye is szertefoszlik, Ő még mindig Isten és szeret minket. Ő Isten kifejeződése volt.

20. Ó, és én mennyire hiszem, hogy vágyakozik arra, hogy az Ő népe legyen úgy megkenve Szellemével, hogy tudjunk menni egymáshoz a megpróbáltatásokban és nehézségekben, kifejezve az Ő együttérzését úgy, ahogy az az Ő Szelleme által szült szíveinkből folyik, hogy tükrözze a gyülekezetben az élő Isten szeretetét. Jól kifejezte ezt, amit mondott, vagy amit a szerző írt: „Élvén Ő szeretett engem.”

21. És megmutatta, hogy mit tett Ő az egész emberiségnek, ahogy Isten saját magát képviselte Jézus Krisztusban. Ő kifejezte vágyát az emberiségnek, hogy megbocsásson és szeresse azokat, akiket nem volt miért szeretni. És én azon tűnődöm e húsvét reggelen, mily hamar elbukunk ebben. Mi azokat tudnánk szeretni, akik szeretnek minket, de Ő azokat szerette, akik Őt nem szerették.

22. Ő volt a szeretet első és legnagyobb kiábrázolása, amely valaha is a Földön járt, megvetve azok által, kik a földön éltek, akiket Ő szeretett. Egyetlen ember sem tudott soha úgy szeretni, mint Ő; és egyetlen ember sem volt úgy gyűlölve, mint Ő. Gyűlölték és megvetették és elutasították, de ez nem állította meg az Ő szeretetét. Nevettek, mikor Ő a kereszten függött, azután az élet után, amit Ő élt, nem téve mást, csak jó dolgokat, megbocsájtva a vétkeseknek, meggyógyítva a betegeket, és olyan dolgokat cselekedve, melyek jók. Mikor utoljára lélegzetet vett a kereszten, az Ő szent arcáról csorgott azoknak becsmérlő, gúnyos köpése, akik a közelében álltak, szeretettel teli szívvel kiáltott fel: „Atyám bocsáss meg nekik, mert nem tudják, hogy mit cselekszenek”.

23. Meg tudta érteni. Isten lévén Ő megérti. Ezért tudott szeretni, mikor mi szeretetlenek voltunk, mivel Ő Isten és Ő érti. „Élvén Ő szeretett”. Soha élet nem volt úgy megélve, mint Az, mert Az szeretetbe volt betakarva.

24. „Meghalván megmentett.” Egy halál, mikor az Éden kertben Jehova Isten kérte... a bűn büntetése a halál, és ott nem volt lehetőség semmilyen változtatásra. Erről nem lehetett más módon gondoskodni. Mivel Isten a legfőbb hatalom, és Ő végtelen és ítélője az egész mennynek és a földnek. A bűn büntetése a halál, és ott nem volt egy sem, aki tudta volna más büntetését törleszteni. Mert mindegyik ember, bár meg tudna halni más emberért, de mindenek előtt bűnös volt. Nem volt egy sem közülünk, aki tudott volna a másiknak segíteni, mivel mi mindnyájan bűnösök voltunk. Mi bűnben születtünk, gonoszságban formáltattunk, hazugságokat szólva jöttünk a világra. És sehol nem volt egy reménysugár sem. Isten által halálra voltunk ítélve és minden egyes teremtmény, mely mozgott valaha ezen a földön ezen ítélet alatt volt. Felállhattak becsületes emberek és tehettek nagy dolgokat, de mindenek előtt ők bűnösök voltak.

25. Csak egy lehetőség volt, hogy ez ki legyen fizetve és az Magának Istennek a halála volt. Tehát Isten, mivel Lélek nem tud meghalni, de Ő lejött egy hústestbe és kifejezte saját magát egy szeretetteljes életben, hogy vegye mindazt a jót, ami Ő volt, és önszántából odaadja azt legfőbb áldozatul, hogy a bűnösnek bűnét el tudja venni. Mivel mindnyájan közülünk bűnösök voltunk és semmi lehetőség nem volt a világban, hogy valaha is megváltva legyünk, Ő eljött, nem csupán azért, hogy meglássák e földön, hanem Ő eljött, hogy meghaljon Áldozatként.

26. Ábel jól fejezte ki ezt, amikor egy jelesebb áldozatot mutatott be Istennek, mint Káin; mikor hozta a kis bárányt egy darab szőlővesszővel körbetekerve a nyaka körül egy kőhöz. Ott feküdt azon a kövön az a kis egyén, visszahúzva a kis állát, és egy kővel megütötték az ő kis nyakát; ez pedig bégetett és meghalt és a kicsi fehér fürtjei vérben fürdöttek a kilövellő vértől. Ábel a Golgotát fejezte ki ott.

27. Mikor Isten Báránya, aki megöletett a föld teremtésétől kezdve, eljött, hogy a bűnösök helyét átvegye, megtörték, megverték, kicsúfolva, és kigúnyolva és olyan halált halt, amelyet egyetlen teremtmény sem tudott volna halni, csak Isten maga és az Ő véres hajfürtjeivel, melyek vállain lógtak, a földre csepegve, kifejezte, hogy milyen iszonyatos dolog a bűn, amikor neki meg kellett halnia, hogy megváltsa az embert egy bűnös életből. Semmi nem tudott oly módon meghalni. Semmi nem tudta volna elviselni azt a halált. Azt mondták, hogy akkor, amikor átdöfték az oldalát, onnan Vér és víz folyt ki.

28. Valamennyi idővel ezelőtt beszéltem valakivel erről. És ez tudós ember volt, aki azt mondta, „Az csak egy módon történhetett meg. És az nem a római dárda miatt volt, hogy meghalt, és nem is azért volt, mert vért veszített, hogy meghalt, mivel még volt vér a testében. Amiben Ő meghalt, nem a római dárda miatt volt, vagy a szegek miatt, melyeket a kezeibe vertek, vagy a tövises korona miatt, amit a fejére tettek. Hanem Ő szomorúság miatt halt meg, mivel az Övéihez jött és az Övéi nem fogadták be. Egy összetört szív miatt halt meg. Mikor tudta, hogy pont azok, annak az időnek a

teremtményei, akikért Ő meghal, hogy megváltsa, szembe köpték és elutasították az emberek."

29. Dávid, nyolcszáz évvel azelőtt, hogy mindez megtörtént volna, kiáltott ugyanazokkal a szavakkal, mint amelyekkel Ő kiáltott a Golgotán, „Én Istenem, miért hagytál el Engem?"

30. Milyen szörnyű dolgot tesz a bűn; ez elválasztja az embert Istentől. És Ő volt a bűnökért való Áldozat, amelyet be kellett mutatni a mi bűneinkért. És el volt választva Isten jelenlététől. A bűn választotta el Őt. Az Isten a mi bűneinket Őreá helyezte és el lett választva Istentől és ezért kiáltotta, „Miért hagytál el Engem?" S mivel elhagyatott volt és elfoglalta ezt a helyet és látta saját népét, hogy Ő azért jött, hogy a Megváltójuk legyen és hogy Életet adjon nekik, ők viszont eltaszították. És ez annyira megszomorította, hogy oly annyira megtöretett a szívében, hogy a Vér és a Víz, a testének vegyületei szétváltak.

31. Az ember soha nem fogja megtudni, mi volt az. Ez az oka, hogy ott nem lehetett volna senki más, aki valaha is meg tudott volna úgy halni. Nem számít, hogy téged milyen kínok közé vetnek, hogy lábaidat béklyókba vetik, vagy hogy darabokra fűrészelnek, vagy elégetnek; ti nem tudtok azzal a halállal meghalni, mivel a felépítésetek nem ugyanolyan. Ő kellett, hogy Isten legyen. Több kellett, hogy legyen az embernél felépítésében, Isten halt meg. Ő egy összetöretett szív által halt meg, úgy megszomorodva a világ miatt, hogy egy kémiai reakció ment végbe a testében, amely tebenned nem tudott volna végbe menni. Te nem tudsz úgy szenvedni. Nincs lehetőség számodra, hogy legyen neked az a fajta megszomorodás. Tehát csak Egy volt, aki meg tudta tenni, és Ő megtette.

32. Ott függött az a drága Élet, mely nem tudott semmi mást, csak szeretni és jót tenni, ott függött ég és föld között, felemelve oda, csupaszra vetkőztetve, megszégyenítve. Csak gondolkodjál azon, ahogy te lennél csupaszra vetkőztetve; te nem ismernéd azt a szégyent, amit Isten ismert ott függve. Tudom, a feszületen van valami, van nekik valami rajta, de ők soha nem tették azt; az csupán csak azért van ott, mert a művész oda tette. A ruháit letépték Róla. Volt rajta egy köntös és lehúzták Róla és sorsot vetettek rá. A legaljasabb módon megszégyenítették. Mégis, Isten lévén ott kellett állnia és a bűnösök az arcára köpdöstek. Mégis, lévén a kegyelemnek mélységei, meg kellett halnia a nép előtt, meztelenre vetkőztetve. Olyan nagy hatással volt ez Rá, hogy ez szétválasztotta a Vizet és a Vért. Nem csoda ... Hiszem, hogy a szerző jól fejezte ki, mikor azt mondta:

Kősziklák középen széthasítva, és besötétült egek,
Az én Megváltóm meghajtván az Ő fejét meghalt,
De a kárpit, mely kinyílt, felfedte az utat
Az égnek örömei és az örök nap felé.

33. Biztosan, neki meg kellett tennie. A kárpit ott függött ember és Isten és az a kárpit megnyílva felfedte az utat az égnek örömei és az örök nap felé. A Golgota jelent valamit, többet jelent, mint ahogy azt mi ki tudjuk fejezni. Biztosan.

Élvén Ő szeretett.
Meghalván megmentett.

Eltemetve messzire vitte bűneimet.

34. Az most meg lett ítélve. A bűnnek nincs többé hatalma. Mikor Ő kiáltott a kereszten, „Elvégeztetett”, a bűn meghalt. Most az halott. Végzett vele. Nincs hatalma. Élettelen. Csak gondoljatok erre, emberek. A bűn, az emberiség ellensége halott és élettelen; ennek nincs többé hatása - nem tud már hatni. Mikor a nap lecsukta az ő tekintetét, a csillagok nem akartak fényleni, a föld elsötétült, minden meg lett váltva.

35. Most halott; el van temetve; élettelen. Ebben nincs többé élet, akkor ezt el kell temetni. Mi temettek el? Az Isten teste volt eltemetve, mivel ez volt a bűnért való áldozat. Ez az elégetett Bárány volt; a gonoszság lángjai égették el. Az a bűn nélküli Bárány, aki nem ismert egyetlen bűnt sem, annak az Istennek, aki nem ismert egyetlen hibát sem, az élete oda lett adva és ott függött a bűnért való áldozat. „Eltemetve messzire vitte bűneimet.” Őt el kell temetni. A testet, a bűnért való áldozatot el kell temetni.

36. Ez az amiért sokan, egy idő után, járulni fognak egyik a másik után ehhez a medencéhez, hogy legyenek megkeresztelve a Jézus Krisztus Nevében. Miért? Valami történt. Az a Szellem, amely kijött abból a Testből, mikor Ő kiáltotta, „Elvégeztetett”, elítélte a bűnt a mi testünkben. És nekünk el kell azt temetnünk, hogy soha többé ne emlékezzenek rá. Én olyan boldog vagyok, hogy ez így van.

37. Mikor bármi el van temetve, el van rejtve; kívül van a látókörből. „És eltemetve messzire vitte bűneimet”. Isten nem tudja látni a mi bűneinket, mivel azok el vannak temetve. Hová vannak eltemetve? A Feledés Tengerébe. Gondoljatok csak a Feledés Tengerére! Isten nem tud újból emlékezni azokra, mivel azok halottak és el vannak temetve. Ezekre többé nincs lehetőség visszaemlékezni. Ezek Isten emlékezetén kívül vannak.

38. Ő ugyanúgy benne volt ebben az „eltemettetésben” az Ószövetségben ábrázolva... Nekik volt kettő... Nekik volt egy bűnért való áldozat a szentély tisztításánál. És a bűnért való áldozat az volt, hogy ők vettek két bakot, és az egyik bakot megölték; és a másik baknak azok a bűnök, rá lettek helyezve a halott bak rátéve az élő bakra.

39. Emlékezetek csak, Jézus egy Bárány volt. Ő egy Bárány volt, de ebben az estben bak lett. Ő volt az Igazság, mivelhogy Ő Isten volt, a Bárány. De úgy jött, mint egy bak, mint bűn, hogy lehessen bűnökért való áldozat számomra és számodra: Bárányból bakká lett.

40. És Jézus mindkét állatban ábrázolva volt, mindkét bakban. Az egyikért meghalt, meghalt a jóvátételért; a második, a büntetésre való bűnöket a bűnbakra tették, és a bűnbak vette az emberek bűneit és messzire ment a pusztába, hogy hordozza az emberek bűneit. Mi volt ez? Ez a mi Urunk Jézus Krisztusunk halála és temetése. „Élvén Ő szeretett. Meghalván megmentett. Eltemetve messzire vitte bűneimet.” Ő saját magára vette az emberek bűneit és egyenesen levitte a pokol legmélyebb helyeire. Ő a bűnökért való áldozat volt. Nála voltak az emberek bűnei. Ő meghalt értük. És ugyanúgy a bűnök Reá lettek téve, és Ő messzire vette bűneinket, olyan messzire, hogy Isten soha többé

nem láthatja ismét azokat. Csak gondolkodjatok ezen. Ó a Gyülekezet kiálthatna egy „Halleluját” egy ilyen Megváltónak.

41. Nemcsak, hogy meg vannak bocsájtva a bűneink, de azok el vannak temetve a Feledés Tengerébe, hogy ne kelljen azokra többé emlékezni. „Eltemetve messzire vitte bűneimet”. Nincs lehetőség ezekre újra emlékezni, mivel ezek eltűntek. Ezek kívül esnek Isten tekintetétől. Ezek meg lettek bénítva. Ezek le lettek választva. Félre vannak téve. Isten nem emlékezik rájuk többé. Mi? A Gyülekezetnek örülnie kellene ezen a reggelen, tudva, hogy bűneinkre nem emlékeznek többé. A Feledés Tengerébe vannak vetve, a sírba, amely minden feltámadáson túli. Ezek örökre meghaltak és el vannak felejtve. Olyanok, mintha sosem történtek volna meg.

42. „Meghalván megmentett. De eltemetve messzire vitte bűneimet”. Olyan messzire vitte azokat, míg a Feledés Tengerébe jutottak. Ó, mi tudjuk, hogy azokat a dolgokat valóban elfogadjuk és azok valóban Igazságok. Ezek Isten Igazságai. Mindazok a nagy dolgok felettébb állnak az emberi kifejezésen. Mi nem tudnánk soha kifejezni hálánkat ezekért a dolgokért.

43. De ó az a húsvét, „Feltámadva megigazított ingyen örökre.”

Élvén Ő szeretett.
Meghalván megmentett.
Eltemetve messzire vitte bűneimet. (Ez mind helyes volt.)
De, feltámadva megigazított...

Mi volt az a feltámadás? Isten elismervénye volt, hogy az adósság ki lett fizetve. „Feltámadva megigazított örökre”. Ó, micsoda Megváltó, aki feltámadott. Mit csinált Isten? Egy ember tud szenvedni, meg tud halni, eltemethetik. De a húsvét a legnagyobb volt mindezek közül, mivel Isten jóváhagyása volt az, „Ő megtartotta törvényeimet; Ő beteljesítette a követelményeimet.”

Ő feltámasztotta a halálból. „Feltámadva megigazított ingyen örökre”. Áldott legyen az Ő Szent Neve.

44. Nem csoda, hogy ez meghatódást okoz. Nem csoda, hogy az emberi szív nem képes befogadni azt. Ó, a hódító hitünkkel mi ott állunk és mondjuk, „Ingyen örökre megigazultunk.” mivel Ő meghalt és eltemettetett és Isten ismét feltámasztotta húsvét reggelén. Azután pedig Isten megmutatta, hogy minden cselekedete, amit Ő tett, el lett fogadva. Ingyen ki lett fizetve minden dolog, te most szabadon járhatsz. „Feltámadva megigazított ingyen örökre.” Ó, soha senki nem ismerheti, nem gondolhatja el ama nagy napot, mikor Ő feltámadt; és az angyalok látták ezt; az egek egeiben, az angyalok Isten dicséreteit énekelték és örvendeztek, miközben az ószövetségi szentek, a Paradicsomban „Halleluját” kiáltottak. „Feltámadva megigazított.” Az egek megrendültek, a föld megrendült, a Paradicsom megrendült és a pokol is megrendült mikor az a hatalmas Hang jött előre, felemelkedve a sírból. „Feltámadva megigazított ingyen örökre.” Ó, igen!

45. És a szentek is, akik Őbenne halnak meg, énekelhetik ezt, mikor mi tekintünk e csodálatos kegyelemre idelent, hogy Ő látta Istennek lepecsételt jóváhagyását,” Egy

kevés idő és a világ nem lát többé Engem, mégis ti látni fogtok, mert feltámadok a halálból és veletek leszek, sőt bennetek, a világ végezetéig, mint egy megerősítéseként és igazolásaként annak, hogy amit Isten mondott, az igaz és amit Én mondtam az is igaz." mondta Jézus. „Én jönni fogok Szent Szellem formájában. Saját magamnak lakhelyet készítek köztetek, és lakozni fogok köztetek örökké." Akkor a szentek, kiknek szívében megvan a feltámadásnak ama reménysége, énekelhetik ezt az éneket:

Azon a fényes és derűs reggelen, mikor a Krisztusban elhunytak feltámadnak.
És részesülnek az Ő feltámadásának dicsőségében;
Mikor az Ő választottjai az égen túli otthonukban összegyűlnek,

Egy tökéletes bizonyossággal, az Isten Pecsétjével, egy írott elismervénnyel, melyet maga Isten írt.

Mikor a névsort kiáltják odafent, én ott leszek.

Ó, nem csoda, hogy ők ez mondták:

Élvén Ő szeretett.
Meghalván megmentett.
Eltemetve messzire vitte bűneimet. (Ó!)
Feltámadva megigazított ingyen örökre.

46. A bűnök meg vannak bocsájtva. Mindezek az áldozatok mondák lehettek volna, mindezek az áldozatok hibázhattak volna. De a húsvét reggelén, amikor Ő feltámadt, Isten bebizonyította, hogy Ő elfogadta azt. Nem csoda hát, hogy ez a szívembe hoz egy „hallelujá̓t". Nem csoda, hogy ez férfiakat képessé tesz, hogy szembenézzenek a halállal, embereket tesz képessé arra, hogy előhívjanak dolgokat, amik nem voltak, mintha mindig is lettek volna. De hát miért? „Feltámadva megigazított." Honnan tudjátok, hogy Ő feltámadt? Mert Ő a mi szíveinkben van feltámadva: ingyen megigazított örökre.

47. Negyven nap múlva, mikor Ő állva beszélt a gyermekeihez, a gravitáció kezdte elveszíteni az erejét. A munka be lett fejezve. A büntetés ki lett fizetve. A kezében ott volt az elismervény. Ez Isten nyugtája volt. Nála voltak a gyermekek, a Gyülekezet, a hívők. Az összes bűn le lett győzve. Az ösvény tisztává lett téve. Ő nem maradhatott tovább a földön. Mi tart minket itt? A gravitáció. A gravitáció elkezdett szétmorzsolódni; az elvesztette szorítását. Miért? Akkor minden be lett fejezve. Mi történt? Ő elkezdett felemelkedni a földről.

48. „Menjetek el és hirdessétek az Evangéliumot az egész világon minden teremtménynek", hangzott a szó ajkairól. „Menjetek az egész világba és prédikáljátok az Evangéliumot minden teremtménynek. Az, aki hisz és megkeresztelkedik, meg lesz mentve; aki nem hisz, el lesz ítélve. És ezek a jelek követik azokat, akik hisznek: Az Én Nevemben gonosz lelkeket űznek. Új nyelveken fognak beszélni. Ha kígyót vesznek fel, vagy halálosat isznak, nem fog ártani nekik. Ha kezeiket betegekre teszik, azok meggyógyulnak. Mivel Én élek... A gravitáció el lett szakítva Tőlem. A bűnnek nincs hatalma. Én meghaltam értetek. Isten bebizonyította és odaadta a feltámadás elismervényét. És mivel Én élek, ti is élni fogtok. Egy nap vissza fogok jönni."

49. Egy nap Ő jönni fog, ó, dicsőséges nap. Akkor, amikor... Élvén, meghalván, eltemetve, feltámadva, eljőve, ez a Gyülekezet reménysége ma.

Élvén Ő szeretett.
Meghalván megmentett.
Eltemetve messzire vitte bűneimet.
Feltámadva megigazított ingyen örökre.
Egy nap Ő jönni fog, ó, dicsőséges nap!

Mi volt ez? Öt dolog öt betűben: J-é-z-u-s.

Élvén Ő szeretett.
Meghalván megmentett.
Eltemetve messzire vitte bűneimet.
Feltámadva, megigazított ingyen örökre.
Egy nap Ő jönni fog, ó, dicsőséges nap!

50. Mi az Ő második eljövetelére várunk. „És ezen fényes és derűs reggelek valamelyikén, mikor a Krisztusban elhunytak fel fognak kelni és részesülnek ama feltámadás dicsőségében; mikor az Ő választottjai az égen túli otthonaikban összegyűlnek, mikor a névsort kiáltják odafent, én ott leszek". Miért? Nekem megvan az elismervény. Ő feltámadt. Honnan tudod? Ő él a szívemben. Ő él a gyülekezetének szívében, mely hisz.

51. Gondolkozzatok ezen, barátaim. A medence készen lesz meleg vízzel néhány perc múlva a keresztelés szolgálatára, mindjárt, amint visszajövünk. Hajtsuk meg fejünket most egy percre.

52. Azon tűnődöm, hogy van-e valaki ma közülünk, vagy talán sokan, akik még nem méltányolták ezt az Áldozatot eléggé, hogy elfogadják, és szeretnétek, hogy meg legyetek említve imában, hogy Isten beszéljen különleges módon a szíveitekhez, hogy elfogadjátok az Ő Áldozatát, a lelketek tisztulására.

53. És emlékezzetek, hogy nem csupán olyan időt ünnepelünk ma, hogy új kalapokat hordhatunk és új ruhákat; ami rendben van; ez egy jelkép valami újra nézve, Isten valami újat tett. Ami rendben van. Ez nemcsak az. A húsvét nem azt jelenti. Vagy húsvéti nyuszikra vadászni, vagy nyuszi tojásokra és kicsi fehér csibék és így tovább, ez nem az a gondolat, testvér.

54. A húsvét egy diadal; Ez az a győzelem, melyet Isten hozott a földre, hogy Ő a saját Fiát feltámasztotta a halálból, „Hogy bárki is hisz Őbenne, nem fog elveszni, de Örök Élete lesz".

55. A feltámadás a ti saját életetekben lehet. Ha nektek nincs meg az, felemelnétek-e kezeiteket Őfelé ezen a reggelen, miközben fejetek meg van hajtva, ezáltal mondván, „Isten emlékezz meg rólam, hogy ama feltámadásnak Élete megtörténtté váljon a szívemben". Felemelnétek-e kezeiteket és mondanátok-e: „Imádkozz értem, Branham testvér, ahogy én felemelem a kezemet". Az Úr áldjon téged. Isten áldjon titeket. Van-e

ott még valaki, aki felemelnéd a kezed, mondván, „Imádkozz értem, testvér, én el akarom fogadni a feltámadásnak Életét?”

Azon a fényes és derűs reggelen, …

Gondolkodjatok el ezen most, miközben énekelünk!

…Krisztusban feltámadnak,
És részesülnek az Ő feltámadásának dicsőségében;
Mikor az Ő választottjai össze fognak gyűlni túl a másik parton,
Mikor a névsort kiáltják odafent, én ott leszek.

Mikor a névsort kiáltják odafent,
Mikor a névsort kiáltják odafent,

Most, ha ti még nem vagytok biztosak, tegyétek meg most.

…kiáltják odafent,
Mikor a névsort kiáltják odafent, én ott leszek.

Gyertek, munkálkodjunk a Mesternek...

Ez van, amikor ti énekeltek!

…nap,
Gyertek, beszéljünk...

56. Most ti, akik keresztények vagytok, nem fogtok-e egy esküt tenni Isten felé, hogy többet fogtok munkálkodni, éppen valaki más, csak emeld fel a kezed Ő felé.

És a névsort kiáltják odafent, én ott leszek.

Dicsőség az Úrnak!

Mikor a névsort kiáltják odafent,
Mikor a névsort kiáltják odafent,
Mikor a névsort kiáltják odafent,
Mikor a névsort kiáltják odafent, én ott leszek.

57. Édes Istenem, Te minden szívet láttál itt benn, és ismered az indítékokat és a célokat. És én kegyelemért imádkozom. Istenem, engedd meg azt, hogy kegyelem legyen bemutatva ezeknek az embereknek. Ők ezért a dicsőítő óráért jöttek el ezen a reggelen. Eljöttek erre a helyre, hogy hallják az Igédet, és ahogy mi arról beszéltünk.

58. Hogy amikor Te éltél, még soha nem volt olyan élet, mint a Tied. Meghalván, Te voltál az egyetlen, aki meg tudott halni azon a módon. Mikor Téged eltemettek, messzire hordoztad bűneinket; az emberek bűneit Magadra véve elvitted azokat a Feledés Tengerébe. De feltámadva megigazítottál ingyen örökre. És itt állunk ma várva az eljöveteledet.

59. Istenem áldd meg őket. Segíts nekünk. Látjuk, hogy nincsen már sok időnk, hogy ez immár az ajtó előtt áll. És bármi... És egy óra múlva, a tudósok szerint, a nemzetek talán

már nem is léteznek majd. És imádkozunk, Istenem, ahogy ezen a húsvéti reggelen az Ő eljövetelének küszöbén állunk, a Gyülekezet reménységéért. Sok ezren fekszenek ott a föld porában, várva azt az órát, a lelkük az oltár alatt kiáltva, „Meddig, Uram? Meddig?" Imádkozom, Istenem, hogy szólj hozzánk. És hadd emlékezzünk, hogy nem számít, hogy valaha is mit cselekszünk itt e földön, hisz ez annyira kevés. És az egyedüli dolog, amit mi most tudunk tenni az, hogy várjuk a Te eljöveteledet és elmondjuk mindenkinek. Az üzenet sürgős. Hadd juttassuk el mihamarabb az emberekhez, hogy bármikor jöhetsz. Mielőtt ezek a bombák, amelyekről beszélnek és ezek a rakéták, melyekből lehet, hogy több ezer záporozik majd a földre egy percnyi idő alatt; mielőtt ez megtörténne, Te megígérted, hogy jössz, Uram és magadhoz veszed a népedet. Az oly módon lesz, Uram, hogy bármelyik percben, lehetőség lesz egy feltámadásra vagy egy húsvétra a Gyülekezet számára; feltámadásra ebből a bűnös életből az Örök Életre Krisztuson keresztül. Hallgasd meg imáinkat.

60. És ma, ahogy a többi szolgálattal folytatjuk, vasárnapi iskola tanítással, ó Uram, szólj ismét, és add meg, hogy sok szív különleges módon legyen felmelegítve. És hadd legyen, hogy ők tucatjával jöjjenek a medencébe ma reggel, e húsvét reggelén, hogy eltemettessenek az Úr Jézussal elfogadva az Ő Áldozatát. Nem számít, hogy milyen gyülekezethez tartoznak, vagy milyen vallási szektával van nekik közösségük, az nem jelent semmit. De elfogadták azt az Áldozatot? Bizonyságot tesznek-e, hogy egyáltalán nem jók és hogy Jézus volt egyedül Jó? És Ő meghalt értünk, helyettünk. És vette a bűneinket és eltemette, és állunk biztosan Őbenne. A Gyülekezeteink nem tudják eltemetni a bűneinket; a saját életünk nem tudja eltemetni a bűneinket; de Krisztus eltemette a bűneinket a Feledés Tengerében. Istenem engedd meg most, hogy ezek a dolgok dicsőségesek legyenek a Te szemeid előtt.

61. Aztán ma este, Uram, jöjj el a feltámadásod erejében és rázd meg ezt a kis helyet úgy, ahogy még soha nem volt megrázva. Add, hogy jelek és csodák jöjjenek elő. Ismételd meg azt, ahogy néhány vasárnappal ezelőtt volt, Uram, mikor a betegek és nyomorultak oly csodálatosan meggyógyultak. Imádkozunk, hogy ez ismét legyen meg ma este, a Te dicsőségedre, Uram.

62. Bocsásd meg a vétkeinket most, Uram és hadd legyen ez egy valódi húsvét néhányunk számára, egy valódi húsvét mindnyájunk számára. És egyeseknek azok közül, akik nem ismerték sohasem, hogy mi az a húsvéti áldás, add, hogy ma Krisztus feltámadjon szíveikben egy új erővel, egy új Élettel. Irányítsd őket a Golgotához. Mivel ezt a Jézus Nevében kérjük. Ámen.

63. (Üres hely a szalagon - szerk.) ... hajó... Hányan szeretitek az Urat, csak emeljétek fel kezeiteket, ó, igen, ez csodálatos!

64 Úgy hallottam, McDowell testvér, hogy van egy kisbabád, aki felajánlásra vár. Te vissza tudsz jönni a vasárnapi iskolai szolgálatra, ugye? Rendben, az úgy jó lesz. Akkor fogjuk felajánlani a kisbabákat. Gyertek vissza arra az időre, ha nincs ellene kifogásotok, ha az úgy rendben van.

65. És most mi elbocsájtjuk egy kis időre a hallgatóságot, így el tudtok menni az otthonaitokba, hogy megreggelizzetek és utána ismét visszajöjjetek. Örülünk, hogy itt voltatok.

66. És most álljunk fel. És ugyanaz az ének, amit nemrég énekeltünk, „Ama fényes és derűs...” Hányótokban van meg az a reménység, hadd lássam, hogy felemelitek kezeteket. Ámen.

Ama fényes és derűs reggelen,

Énekeljétek most

… mikor a Krisztusban elhunytak feltámadnak.
És részesülnek az Ő feltámadásának dicsőségében;
Mikor a föld megmentettjei össze fognak gyűlni túl a másik...
Mikor a névsort kiáltják odafent, én ott leszek.

Mikor a névsort kiáltják odafent,
Mikor a névsort kiáltják odafent,
Mikor a névsort kiáltják odafent,
Mikor a névsort kiáltják odafent, én ott leszek.

67. Na, most, ahogy énekeljük a következő versszakot: „Munkálkodjunk a Mesternek hajnaltól naplementéig, beszéljünk” (nem a világ dolgairól) „csak beszéljünk minden csodáiról, szeretetéről és törődéséről.”

Mialatt ezt tesszük, fogj kezet valakivel mögötted, előtted, melletted. Tegyük ezt most. Mondd, „Jó reggelt keresztény barátom, örülök, hogy a gyülekezetben lehetek veled.” Rendben

Munkálkodjunk a Mesternek …
… minden csodáiról, szeretetéről és törődéséről;
Aztán mikor az életünk véget ér, és a földi munkánk letelik,
Mikor a névsort kiáltják odafent, én ott leszek.

Mikor a névsort kiáltják odafent
Mikor a névsort …
…odafent,
Mikor a névsort kiáltják odafent, én ott leszek.

Miért? Hogyan leszünk ott? Mivel: „Élvén Ő szeretett. Meghalván megmentett. Eltemetve messzire vitte bűneimet. Feltámadva megigazított örökre. Egy nap Ő jönni fog, ó, dicsőséges nap!”

Mikor a névsort kiáltják odafent, én ott leszek.

Van receptünk.

…névsort… odafent,

Mikor a névsort kiáltják odafent
Mikor a névsort kiáltják odafent
Mikor a névsort kiáltják odafent, én ott leszek.

Hajtsuk meg fejeinket.

68. Uram, egy fényes felhőtlen reggelen, amikor meglátjuk a nagy szivárványt megjelenni az égen – Isten jele a szövetségre, az örök szövetség: Ő megtartotta az ígéretét – akkor mi felnézünk, eljön, és a sírkövek felborulnak és azok, akik a föld porában alszanak felkelnek, hogy osztozzanak az első húsvét dicsőségében Vele, Aki ezt lehetővé tette, a mi Urunk. Köszönjük ezt Neked, Urunk. Annyira örülök, Uram, hogy ez reménység a keblemben van. Mivel látom, hogy a vállaim már görnyednek, Uram, és a az öregkor közeleg; fentről a hegytetőről átnézek most. Uram, annyira örülök, hogy az a reménység ég a szívemben. Egy nap el fogsz jönni. Annyira örülök, hogy itt sokan ugyanígy éreznek ma.

69. Imádkozom, Uram, hogy add, hogy nagyszerű napunk legyen ma, bocsásd meg minden vétkünket, amint megvalljuk hibáinkat és megvalljuk, hogy méltatlanok vagyunk. De Krisztus halála, temetése, feltámadása – igazolva a Lelke által, aki feltámadt a szíveinkben, – részesévé tesz az Ő feltámadásának, és a feltámadásunk záloga szívünkben van most. Mert a bűntől meghaltunk, és egy új Életbe léptünk be és feltámadtunk a világ régi dolgaiból egy új Életre. Ez a zálog, ez az előleg, ó Uram, ez a feltámadásunk záloga.

70. Annyira boldogok, hogy érezhetjük ezt örülünk ennek egymásra nézve. Ezeket úgy tartjuk, mint szíveink nagy kincsei, valami, amit pénzen nem lehet megvenni, a világ nem tudja elrabolni, mert Isten ingyen adta azt, ingyen, mivel Krisztus halt meg ezért.

71. Most imádkozunk, hogy légy velünk ma reggel. Segíts nekünk most, és egy pár pillanatra megpihenünk és visszajöjjünk. Add, hogy legyen nagyszerű a következő alkalmunk. Mivel az Ő nevében kérjük, aki tanított bennünket, hogy együtt imádkozzunk [Branham testvér és a gyülekezet közösen imádkozik – szerk.]: Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, Szenteltessék meg a Te neved. Jöjjön el a Te országod. Legyen meg a Te akaratod a földön, ahogy a mennyben. Mindennapi kenyerünket add meg nékünk ma. És bocsásd meg a mi vétkeinket, ahogyan mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek. És ne vígy minket a kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól: Mert Tiéd az Ország és a hatalom és a dicsőség, mindörökké. Ámen.

72. Az Úr áldjon meg benneteket, most, míg viszont látjuk egymást… kilenc-harminckor. Fogjatok kezet egymással; és találkozunk kilenc-harminckor.

***